

Praca doktorska pt. *Kolorystyka jako konstytutywny element kształtujący interpretację dzieła muzycznego na przykładzie wybranych utworów Francisa Poulenca* została poświęcona kolorystyce utworów Francisa Poulenca w aspekcie wykorzystania przez kompozytora specyficznych właściwości brzmieniowych instrumentów dętych drewnianych. Spośród utworów kameralnych zostały wybrane różnorodne pozycje obrazujące koloryt podstawowej grupy instrumentów dętych drewnianych. Głównym przedmiotem badań są cztery dzieła ukazujące wielość barw i efektów brzmieniowych w muzyce instrumentalnej: *Trio na obój, fagot i fortepian*, *Sonata na flet i fortepian*, *Sonata na klarnet i fortepian* oraz *Sonata na obój i fortepian*. Autor wykazał podobieństwa i różnice między tymi utworami, zarówno w sensie formalnym, jak i kolorystycznym. Próbując uchwycić istotę jakości brzmieniowych w utworach Poulenca, wykazał wpływ drogi życiowej kompozytora na jego twórczość. Nie tylko przedstawił intencje brzmieniowe kompozytora, lecz odpowiedział także na pytanie o udział wykonawców w tworzeniu struktury brzmieniowej utworu. Z punktu widzenia instrumentalisty uczestniczącego w wykonaniach dzieł Poulenca wykazał istotę wzajemnego, opartego na partnerstwie, inspirowania się muzyków w tworzeniu dzieła muzycznego. Relacje między wykonawcami rozważane zostały w kontekście różnorodnych czynników wynikających z samego repertuaru.

Stan polskich badań dotyczących fenomenu artystycznego Poulenca budzi znaczny niedosyt. Choć utwory tego kompozytora są w naszym kraju znane, jednak ciągle mało jest prac, które by głębiej wniknęły w jego twórczość. Temat podjęty tutaj nie był jeszcze zgłębiany w polskiej literaturze przedmiotu. Autorowi niniejszej pracy przyświecała idea propagowania twórczości kompozytora ze zwróceniem uwagi na dialog zachodzący między wykonawcami w kontekście wielu czynników wynikających ze specyfiki brzmieniowej danych utworów.

Zainteresowania autora koncentrują się głównie wokół kolorystyki i jej wpływu na dzieło muzyczne z punktu widzenia kompozytora (partytura) oraz współtworzenia utworów przez współczesnych wykonawców. Praca ma również na celu pobudzenie większego zainteresowania twórczością Poulenca i danie impulsu do szerszej dyskusji na temat twórczości tego kompozytora. Integralną częścią rozprawy są nagrane wymienione wyżej utwory z uwzględnieniem przede wszystkim aspektu kolorystycznego w dialogu między wykonawcami.

Dążąc do realizacji postawionego celu badawczego, autor skupił się na dwóch podstawowych aspektach: przedstawienie kompozytora i jego twórczości na tle okresu, w którym żył on i tworzył, oraz wykazania znaczenia i roli wzajemnej inspiracji wykonawców pod względem kolorystycznym w procesie odtwarzania utworów.

W pracy badawczej autor oparł się na historii powszechnej muzyki oraz dostępnych publikacjach dotyczących życia i twórczości Francisa Poulenca, które ukazały się w Polsce i za granicą. Przeprowadzone analizy ukazują obraz utworu zawarty w partyturze oraz odpowiadają na pytanie dotyczące wzajemnej współzależności kolorystycznej pomiędzy wykonawcami.

W poszukiwaniu intencji kompozytora zostały dokładnie przedstawione partytury dzieł, co ma unaocznic ich kształt w zamyśle twórcy.

Praca doktorska w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka została podzielona na dwie części: pracę teoretyczną oraz dzieło artystyczne – wykonanie i nagranie na płycie CD następujących utworów Francisca Poulenca:

Trio na obój, fagot i fortepian

I. *Presto*

II. *Andante*

III. *Rondo*

Sonata na klarnet i fortepian

I. *Allegro tristamente*

II. *Romanza*

III. *Allegro con fuoco*

Sonata na flet i fortepian

I. *Allegro malincolico*

II. *Cantilena*

III. *Presto giocoso*

Sonata na obój i fortepian

I. *Elegie*

II. *Scherzo*

III. *Deploration*

Niniejszy opis dzieła artystycznego został podzielony na cztery rozdziały. W rozdziale pierwszym zostały wyjaśnione założenia pracy, stań badań oraz przedstawiono plan pracy. W rozdziale drugim została przedstawiona sylwetka Francisca Poulenca oraz zależność pomiędzy życiem i twórczością kompozytora, co pozwoliło określić jaka jest istota jakości brzmieniowych w muzyce Poulenca. Rozdział trzeci wyjaśnia definicję kolorystyki oraz jej bezsprzeczną rolę w muzyce. W rozdziale czwartym dokonano analizy formalno-strukturalnej wybranych utworów z uwzględnieniem jakości barwowych i ekspresyjnych z pozycji wykonawcy. Przedstawiono współzależność kolorystyczną pomiędzy instrumentami, odczytując założenia kompozytora.